

LLUITA PELS IDEALS

Lluitar pels ideals ;quin hermós lluitar!

Els ennobleixen el combat, i fan escollir la caballeresca espasa deixant la vil daga florentina. Un dels grans beneficis que el nacionalisme ha fet a Catalunya ha estat aquest ennobliment de la lluita.

Més, per dissort, a Granollers les lluites polítiques han estat sobrades de personalismes. Si no hagués estat aixís no s'esplicaria que hi hagi hagut tans canvis de color polític en alguns homes seguint-los la mateixa gent, que hi hagi hagut aproximacions d'homes de distins partits extrems sense que'ls partidaris s'hen hagin indignat; que encare's parli de les forces d'aquest o d'aquell personatge, i dels vots que té fulano o mengano, d'aixó en tenim la culpa tots, i potser més responsabilitat que ningú en tenim els regionalistes, no perque ens hi haguem també rebaijat (que d'aqueix pecat n'hem procurat, lliurant-sen), sino perque no hem predicat prou els ideals, perque no hem influït prou en els demés partits, perque no hem sapigut imposar l'ennobliment de la lluita arrosegant per aquest medi a tots els homes d'enlairats sentiments.

Aixó s'ha d'acabar, i ho hem d'acabar nosaltres, que som els més, i som els que del ennobliment de les lluites polítiques n'hem fet una gloriosa escola.

Granollers ha estat injustament culpats de falta d'ideals pels mateixos que n'eren la causa, Granollers té dret a que s'el lliuri d'aquesta tara, pero aixó no's conseguirá mentres en les lluites no's prescindeixi de lo que fa aquest o aquell, i per parlar sols dels problemes vitals; dels ideals que deuen informar-los en la seva resolució.

Cap agrupació está en tan bones condicions per aquesta missió com la «Joventut Nacionalista».

La joventut es sempre atrevida, no coneix els convencionalismes, ni les impureses de la realitat; la joventut com no té que governar está lliure de transaccions que devedades el governar imposa; la joventut pot lluitar prescindint de les persones, que sols en l'actuació de govern s'han de tenir en compte, puig els millors ideals fracassen al aplicar-los gent faltada d'austeritat o del sentit de manar.

Al començament del renaixement catalanista les campanyes se feren en el Vallés pensant en els ideals, está clar que s'atacaren a les persones enemigues de Catalunya, pero fou sols pels seus actes contra nostres ideals redemptors. D'aquelles lluites en sortiren els fermes catalanistes, extesos per tot el Vallés, que encare avui som

els fermes sostenedors de les nostres forces, que accepten els sacrificis personals, d'amor propi o de criteri en l'actuació que tot sovint la política necessàriament imposa, que tenen els seus ideals i la seva consegüent cooperació a proba d'aquestos sacrificis, que posposen sempre el seu criteri a la dels capdevantera.

La joventut actual l'hem de formar amb aquestes fermes conviccions, pero per a conseguir-ho hem de recordar aquells versos de Virgili: «Si vols que jo plori es precis que primer ploris tú». Si els propagandistes d'ideals no tenen les conviccions ben fermes, els ideals ben arrelats, es inútil que treballin, puig res conseguirán.

Hem de continuar aquelles primeres lluites, hem de fer homes de fermes ideals nacionalistes, no'ns hem de contentar amb guanyar eleccions per la bondat de nostres procediments, per la nostra actuació, pels prestigis dels homes escullits per a anar en els municipis, Diputació i a les Corts, per la consideració social dels homes que apoin les nostres candidatures; hem de guanyar per tot aixó, pero principalment hem de guanyar per ser els electors nacionalistes convençuts, fermes.

Si aquesta missió compleix la «Joventut Nacionalista», com ho fan esperar els homes que la dirigeixen i la declaració feta al presentar Foc Nou té assegurada una vida gloriosa i profitosa, si no la compleix no té res que fer.

SANTIAGO DE RIBA.

EL PROLEC D'UNA TASCA

A desgrat dels seus enemics, aquest govern ha convocat les eleccions legislatives, objecte principal per el que va constituir-se.

Nosaltres, devant d'aquestes eleccions, sentim una sensació de frisança i d'espectació, inspirades en poderoses raons patriòtiques.

Cal parlar-ne al poble d'aquestes eleccions i assabentar-lo de la trascendencia que tenen, cal fer-ho aixís, a l'avençada, perque la intensa propaganda que debem empendrer, a d'encaminar-se preferentment a remourer el sentiment cívic del elector, car éll amb la seva passivitat, amb el seu escepticisme arcaic, ha comés un greu pecat d'omissió que'l fa cómplix i culpable de les malvestats i dels erros de la política.

Creiem que a no tardar, han de apareixer acertades disposicions del govern, per a lograr que aquestos homes, aquest grand nucli de ciutadans nafrats de meridionalisme, surtin del seu